

25.9.2025

EOAK/3203/2024

Ratkaisija: Apulaisoikeusasiamies Mikko Sarja

Esittelijä: Vanhempi oikeusasiamiehensihteeri Heli Karjalainen-Michael

VALTION LASTENSUOJELUYKSIKÖIDEN JOHTAJAN VIRANSIJAISEN ESIINTYMINEN JULKISUUDESSA

1 KANTELU

Kantelija pyysi tutkimaan valtion lastensuojeluyksiköiden johtajan viransijaisena (jälj. vs. johtaja) toimineen henkilön menettelyä. Kantelun mukaan vs. johtaja on kertonut aikakauslehti Seuran haastattelussa lapsista, jotka ovat syöneet muovia tai lasia, sekä tytöstä, joka oli raiskattu useita kertoja. Tämän lisäksi vs. johtaja on puhunut pojasta, joka oli maineikas huumekauppias ja alaikäisenä vankilassa. Kantelijan mielestä vs. johtajan julkisuudessa esittämät kuvaukset koskevat yksittäistapauksia ja ovat siksi helposti tunnistettavissa.

Kantelija toi myös esiin, ettei vs. johtaja ole tavannut lapsia laajassa mittakaavassa ja hänen esiintymisensä esimerkiksi Ylen 8 minuuttia ohjelmassa tapahtui heti tietyssä koulukodissa tehdyn vierailun jälkeen. Kantelijan mielestä vs. johtajan esiintyminen julkisuudessa on ollut sijoitettujen lasten asioilla retostelua ja huomion hakemista.

Lisäksi kantelija oli sitä mieltä, että valtion koulukotien Sairilan yksiköstä oli tehty dokumentti Rikospaikka-ohjelmaan vs. johtajan pyynnöstä. Ohjelmassa on kantelijan mielestä ollut tunnistettavia tietoja lasten käsissä näkyvistä tatuoinneista ja vaatetuksesta.

2 SELVITYS

Terveiden ja hyvinvoinnin laitos antoi asiassa lausuntonsa. Lausunnon liitteenä oli vs. johtajan selvitys.

Lausunto ja selvitys on toimitettu kantelijan pyynnöstä hänelle tiedoksi. Kantelija on antanut vastineensa asiassa.

3 RATKAISU

3.1 Asiassa annettu selvitys

Selvityksen mukaan vs. johtaja on kertonut muutamassa tiedotusvälineen haastattelussa, että hän on tavannut koulukodeissa joitakin lapsia, jotka esimerkiksi satuttavat itseään syömällä ja/tai nielemällä vaarallisia esineitä, kuten lasia. Tällaisia lapsia on valtion koulukodeissa lukuisia eikä todettua siten voida yksilöidä kehenkään tiettyyn lapseen.

Selvityksen mukaan vs. johtaja on niin ikään kertonut tavanneensa tyttöjä, joilla on järkyttäviä seksuaalisen väkivallan kokemuksia. Selvityksessä on todettu, että tapauksia on sijoitettujen tyttöjen joukossa paljon. Vs. johtaja on kertonut esimerkinomaisesti työstä, joka kertoi tulleen raiskatuksi omien laskujensa mukaan 15 kertaa, sekä pojasta, joka kertoi olleensa viranomaisilta hukassa useita vuosia ja elättäneensä itseään myymällä huumeita ja olleensa tuona aikana jonkin kerran tutkintavankeudessa. Tällaisia poikia, johon vs. johtajan kuvaus sopii, on valtion koulukodeissa useita kymmeniä.

Selvityksen mukaan vs. johtaja on puhunut julkisuudessa asioista ja aihepiireistä yleisellä tasolla sekä kertonut joitakin yksittäisiä esimerkkejä nuorten käytöksestä tai heille tapahtuneista asioista. Selvityksessä todetaan, että vs. johtaja ei ole koskaan haastatteluissa kertonut, milloin ja missä hän olisi kyseisen lapsen tavannut, eikä ilmaissut muutoinkaan mitään yksilöitävissä olevaa tietoa. Hän on kertonut esimerkkejä korostaen myötätuntoista suhtautumista tällaisiin lasten kokemuksiin raskaisiin ja traagisiin tilanteisiin. Vs. johtajan tavoitteena on ollut avata asioita nuorten pahoinvoinnin ja rikosten tekemisten taustalla myös suuren yleisön tietoon, jotta yhteiskunnallinen keskustelu ei unohtaisi, mitä oikeille ihmisille oikeassa elämässä on tapahtunut, kun lapset ja nuoret voivat huonosti.

3.2 Oikeudellisen arvioinnin lähtökohdat

Perustuslain 10 §:n 1 momentin mukaan jokaisen yksityiselämä, kunnia ja kotirauha on turvattu. Henkilötietojen suojasta säädetään tarkemmin lailla.

Perustuslain 12 §:n 1 momentin mukaan jokaisella on sananvapaus. Sananvapauden sisältyy oikeus ilmaista, julkistaa ja vastaanottaa tietoja, mielipiteitä ja muita viestejä kenenkään ennakolta estämättä. Tarkempia säännöksiä sananvapauden käyttämisestä annetaan lailla. Lailla voidaan säätää kuvaohjelmia koskevia lasten suojelemiseksi välttämättömiä rajoituksia.

Euroopan ihmisoikeussopimuksen 8 artiklan 1 kappaleen mukaan jokaisella on oikeus nauttia yksityis- ja perhe-elämäänsä, kotiinsa ja kirjeenvaihtoonsa kohdistuvaa kunnioitusta. Saman artiklan 2 kappaleen mukaan viranomaiset eivät saa puuttua tämän oikeuden käyttämiseen, paitsi silloin kun laki sen sallii ja se on demokraattisessa yhteiskunnassa välttämätöntä kansallisen ja yleisen turvallisuuden tai maan taloudellisen hyvinvoinnin vuoksi, tai epäjärjestyksen ja rikollisuuden estämiseksi, terveyden tai moraalin suojaamiseksi, tai muiden henkilöiden oikeuksien ja vapauksien turvaamiseksi.

Euroopan ihmisoikeussopimuksen 10 artiklan 1 kappaleen mukaan jokaisella on sananvapaus. Tämä oikeus sisältää vapauden pitää mielipiteitä sekä vastaanottaa ja levittää tietoja ja ajatuksia alueellisista rajoista riippumatta ja viranomaisten siihen puuttumatta. Tämä artikla ei estä valtioita tekemästä radio-, televisio- ja elokuvayhtiöitä luvanvaraisiksi. Saman artiklan 2 kappaleen mukaan, koska näiden vapauksien käyttöön liittyy velvollisuuksia ja vastuuta, se voidaan asettaa sellaisten muodollisuuksien, ehtojen, rajoitusten ja rangaistusten alaiseksi, joista on säädetty laissa ja jotka ovat välttämättömiä demokraattisessa yhteiskunnassa kansallisen turvallisuuden, alueellisen koskemattomuuden tai yleisen turvallisuuden vuoksi, epäjärjestyksen tai rikollisuuden estämiseksi, terveyden tai moraalin suojaamiseksi, muiden henkilöiden maineen tai oikeuksien turvaamiseksi, luottamuksellisten tietojen paljastumisen estämiseksi, tai tuomioistuinten arvoallan ja puolueettomuuden varmistamiseksi.

YK:n lasten oikeuksien yleissopimuksen 16 artiklan 1 kappaleen mukaan lapsen yksityisyyteen, perheeseen, kotiin tai kirjeenvaihtoon ei saa puuttua mielivaltaisesti tai laittomasti eikä hänen kunniaansa tai mainettansa saa laittomasti halventaa.

Valtion virkamieslain 14 §:n 2 momentin mukaan virkamiehen on käyttäydyttävä asemansa ja tehtäviensä edellyttämällä tavalla.

Samoin lain 17 §:n mukaan virkamiehen vaitiolovelvollisuudesta on voimassa, mitä viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetussa laissa ja muussa laissa säädetään.

Viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetun lain (jäljempänä julkisuuslaki) 22 §:n 1 momentin mukaan viranomaisen asiakirja on pidettävä salassa, jos se tässä tai muussa laissa on säädetty salassa pidettäväksi tai jos viranomaisen lain nojalla on määrännyt sen salassa pidettäväksi taikka jos se sisältää tietoja, joista on lailla säädetty vaitiolovelvollisuus.

Julkisuuslain 23 §:n 1 momentin mukaan viranomaisen palveluksessa oleva samoin kuin luottamustehtävää hoitava ei saa paljastaa asiakirjan salassa pidettävää sisältöä tai tietoa, joka asiakirjaan merkittynä olisi salassa pidettävä, eikä muutenkaan viranomaisessa toimiessaan tietoonsa saamaa seikkaa, josta lailla on säädetty vaitiolovelvollisuus. Vaitiolovelvollisuuden piiriin kuuluvaa tietoa ei saa paljastaa senkään jälkeen, kun toiminta viranomaisessa tai tehtävän hoitaminen viranomaisen lukuun on päättynyt.

Julkisuuslain 24 §:n 1 momentin 25 kohdan perusteella salassa pidettäviä ovat muun muassa asiakirjat, jotka sisältävät tietoja sosiaalihuollon asiakkaasta.

Sosiaali- ja terveydenhuollon asiakastietojen käsittelystä annetussa laissa (jäljempänä asiakastietolaki) on säännöksiä yksityisyyden suojasta. Lain 4 §:n 1 momentin mukaan sosiaali- ja terveydenhuollon asiakastiedot ovat pysyvästi salassa pidettäviä.

Asiakastietolain 5 §:n 1 momentin mukaan palvelunantaja ja apteekkari sekä niiden palveluksessa tai harjoittelijana oleva tai muu palvelunantajan ja apteekkarin toimeksiannosta tai sen lukuun toimiva taho samoin kuin sosiaalihuollon luottamustehtävää hoitava tai asiakastietoja palvelunantajalta tai apteekilta saanut taho ovat saamiensa asiakastietojen ja muiden asiakasta koskevien henkilökohtaisten tietojen osalta vaitiolovelvollisia. Vaitiolovelvollisuuden piiriin kuuluvaa tietoa ei saa paljastaa senkään jälkeen, kun palvelussuhde tai tehtävä on päättynyt. Saman pykälän 2 momentin mukaan edellä 1 momentissa tarkoitettu henkilö ei saa oikeudettomasti ilmaista sivulliselle saamiaan tietoja eikä käyttää niitä omaksi taikka toisen hyödyksi tai toisen vahingoksi.

Asiakastietolain 6 §:n mukaan vaitiolovelvollisuudesta ja salassapidosta saa poiketa asiakkaan suostumuksella tai jos siitä on tässä tai muussa laissa säädetty.

3.3 Asian arviointi

3.3.1 Haastatteluasian arviointi

Asiassa on yhtäältä kysymys siitä, onko vs. johtaja loukannut jonkun tai joidenkin koulukotien yksiköihin sijoitettujen lasten perustuslaissa ja kansainvälisissä sopimuksissa suojattua yksityisyyden suojaa kertomalla erinäisissä haastatteluissa heitä koskevia salassa pidettäviä tietoja. Toisaalta asiassa on kyse virkamiehen yhtä lailla perustuslaissa ja Euroopan ihmisoikeussopimuksessa turvatusta sananvapaudesta.¹

Saamastani selvityksestä ilmenee, että vs. johtajaa on pyydetty kevään 2024 yhteiskunnallisten tapahtumien johdosta valtion koulukotien edustajana haastatteluihin hänen asiantuntemuksensa ja asemansa vuoksi. Hän on haastattelujen yhteydessä avannut niitä asioita, joita hänen näkemyksensä mukaan on nuorten pahoinvoinnin ja rikosten tekemisten taustalla.

¹ Perustuslain sananvapaussäännöksen keskeisenä tarkoituksena on taata kansanvaltaisen yhteiskunnan edellytyksenä oleva vapaa mielipiteenmuodostus, avoin julkinen keskustelu, joukkotiedotuksen vapaa kehitys ja moniarvoisuus sekä mahdollisuus vallankäytön julkiseen kritiikkiin. Sananvapautta ei ole sidottu mihinkään viestinnän muotoon, esimerkiksi painettuun sanaan, vaan sananvapaudella turvataan viestintää riippumatta viestin ilmaisemiseen tai julkistamiseen käytettävästä menetelmästä (HE 309/1993 vp, s. 56).

Oikeusasiamies on käsitellyt laajasti sananvapauden arvioinnin lähtökohtia Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen ja oikeusasiamiehen ratkaisukäytännön valossa esim. 7.10.2019 antamassaan päätöksessä dnro EOAK/1307/2018, joka on julkaistu kokonaisuudessaan oikeusasiamiehen verkkosivuilla. Myös oikeuskansleri on viimeaikaisessa ratkaisussaan (9.8.2024 OKV/1825/10/2023) arvioinut edellytyksiä puuttua virkamiehen sananvapauteen ja tuonut tuossa yhteydessä esiin kattavasti ihmisoikeustuomioistuimen käytäntöä.

Asiaa tutkittaessa käytössä on ollut Seura-lehden artikkeli ”Rikotut lapset” (19/2024), johon kantelukirjoituksessa ilmeisesti viitataan. Artikkelissa vs. johtaja kuvailee erään lapsen kanssa käymänsä keskustelun ja toteaa seuraavaa:

Kohtaaminen kiteytti paljon. Valtion lastensuojeluyksiköiden vs. johtaja [nimi] keskusteli koulukodissa asuvan tytön kanssa. Tyttö kertoi suostuneensa seksiin tuntemattomien miesten kanssa vastineeksi päihteistä ja yösijasta ollessaan karkuteillä koulukodista. ”Tiedätkö, mikä on body count?” hän kysyi. Nuorten keskuudessa sillä tarkoitetaan seksikumppaneiden määrää. Tytön seuraavat sanat järkyttivät. ”Lasken vain raiskaukset. Minun body countini on viisitoista.”

”Sisäinen kärsimys ja kipu ovat kestäättömiä. Meillä on lapsia, jotka pyrkivät satuttamaan itseään koko ajan esimerkiksi viiltelemällä tai syömällä lasi- ja metalliesineitä”, [vs. johtaja] sanoo.

Ylen verkkosivuilla (www.yle.fi) julkaistussa 8 minuuttia ohjelmassa ”Miten nuoren syöksykierre pysäytetään?”, jota kantelu myös koski, vs. johtaja toteaa puolestaan seuraavaa (litteroitu Ylen ohjelmatekstityksen mukaan):

”Ihan mun alkutaipaleella mä kohtasin pojan, joka teki mulle selväksi, mitä tarkoittaa hatkassa oleminen eli luvatta poistuminen laitoksesta. Hän kuvaili sitä ajanjaksoa, joka oli kestänyt yli kaksi vuotta. Hän oli teini-ikäisenä elättänyt itsensä huumekauppiaana. Hän kuvasi, että se oli kamalan kovaa elämää. Hän oli nähnyt hirveästi kuolemaa ja väkivaltaa. Hän kertoi, että oli ollut välillä tutkintavankinakin. Mä kysyin, että eikö sua saatu vankilasta jonnekin laitokseen. Hän sanoi, että ei, mä olin taas omillani. Tätä kesti pari vuotta. Ajatus, että joku voi päätyä tommoseen tilanteeseen, pysäytti.”

Kantelijan mielestä vs. johtajan esiintyminen julkisuudessa on ollut sijoitettujen lasten asioilla retostelua ja huomion hakemista.

Saamassani selvityksessä on tuotu esiin, että keväällä 2024 tapahtunut kouluampuminen on synnyttänyt paljon keskustelua nuorten tekemästä väkivallasta, alaikäisten tekemästä rikollisuudesta sekä lasten ja nuorten mielenterveyden ongelmista ja pahoinvoinnista. Vs. johtajan haastattelut olivat siten liittyneet tärkeään yhteiskunnassa heränneeseen keskusteluun, johon hänellä on ollut intressi asemansa puolesta osallistua. Pidän vs. johtajan keskusteluun osallistumisen tavoitetta tuoda suuren yleisön tietoon nuorten pahoinvoinnin ja rikollisuuden taustalla olevia seikkoja perusteltuina.

Totean, että viranhaltijalla on sananvapautensa puitteissa oikeus esimerkiksi ottaa osaa yhteiskunnalliseen keskusteluun ja esittää julkisesti paitsi omaa hallinnonalaansa myös muita hallinnonaloja koskevia mielipiteitä. Pidän tärkeänä, että hyvin merkittävistä yhteiskunnallisista asioista, kuten nuorten hyvinvoinnista, voidaan avoimesti keskustella ja tuoda ilmi tätä koskevia ajankohtaisia ilmiöitä ja vaikeitakin asioita, jotka voivat herättää tunteita. Mitä merkittävämmästä aiheesta käydyistä keskustelusta on kyse, sitä korkeampi on – Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen, kansallisten tuomioistuinten ja oikeusasiamiehen ratkaisukäytännön perusteella – kynnyks puuttua sananvapauden käyttöön virkamiestenkään kohdalla. Toisaalta tässä viitekehyksessä keskusteltaessa on kuitenkin erityisen tärkeää käyttää harkintaa sen suhteen, mitä tietoja on kulloinkin kysymyksessä olevan asian ja käydyin keskustelun kannalta tarpeen ja mahdollista jakaa, kun otetaan huomioon lasten haavoittuva asema ja ne nimenomaiset rajoitukset, jotka lainsäädäntö asettaa.

Perustuslain 12 §:n 1 momentissa ja ihmisoikeussopimuksen 10 artiklassa turvatus sananvapauden tavoitteena on edistää avointa julkista keskustelua. Perustuslain 10 §:ssä ja ihmisoikeussopimuksen 8 artiklassa säädetty yksityiselämän suoja puolestaan rajoittaa tiedon antamista ja toisaalta myös tiedonsaantia. Siten, vaikka sananvapaus kuuluu myös virkamiehille, selkeät rajat sananvapauden käytölle asettavat virkamiehen yleinen käyttäytymisvelvoite ja erityisesti salassapitovelvoite. Korostan, että lapsillakin on oikeus yksityisyyteen ja siihen, ettei heidän kunniaansa ja mainettaan halvenneta.

Kysymys on nyt siitä, onko vs. johtaja loukannut sananvapauttaan käyttäessään jonkun tai joidenkin lasten yksityisyydensuojaa siten, että hän olisi haastatteluissa kertonut heitä koskevia salassa pidettäviä sosiaalihuollon tietoja, joiden perusteella lapset olisivat tunnistettavissa. Viime kädessä kysymys on tapauskohtaisesta arviosta.²

² Oikeuskansleri on 28.12.2009 antamassaan ratkaisussa OKV/1168/1/2007 ottanut kantaa siihen, onko yksittäisen potilaan terveydentilaa ja paranemisennustetta koskevat tiedot julkisuuteen annettaessa menetelty salassapitosäännösten vastaisesti ja siten loukattu yksityisyydensuojaa. Ratkaisusta ilmenee, että lähtökohtaisesti salassa pidettävää vaikkakin itsessään anonyymiä tietoa ei tule luovuttaa esimerkiksi tiedotusvälineille, mikäli tiedossa on, että tiedotusvälineet kykenisivät muualta jo saamiensa tietojen perusteella yksilöimään tiedot jotakin tiettyä henkilöä koskeviksi.

Myös korkein oikeus on esimerkiksi ratkaisunsa KKO: 2018:81 yhteydessä todennut tunnistettavuudesta ja sen arvioinnista seuraavaa: ”Jotta kysymys voisi olla yksityiselämää loukkaavasta tiedon levittämisestä, tulee sen henkilön, jota tieto koskee, olla tunnistettavissa.” Asiassa katsottiin, että lapset olivat tunnistettavissa muun ohella sen vuoksi, että videolta esiintyvien lasten kasvot ovat hetkittäin olleet näkyvissä ja siitä oli ilmennyt myös muita lasten tunnistamista helpottavia seikkoja, kuten kuvaa lasten äidistä ja kodin pihapiiristä.

Kantelija katsoo, että vs. johtajan haastatteluissa mainitsevat koulukotien yksiköihin sijoitetut lapset ovat helposti tunnistettavissa, sillä kantelijan mukaan Suomessa ei ole monia, joihin kuvaukset sopisivat. Kantelija toi myös esiin, että vaatimaan sijaishuoltoon sijoitetut lapset ovat saattaneet olla sijoitettuina aikaisemmin useampiinkin eri laitoksiin ja heidän tarinansa ja erityispiirteensä voivat siten olla monien tiedossa. Kantelussa sen sijaan ei ole tarkemmin tuotu esiin, keistä lapsista asiassa voisi kantelijan mukaan olla kysymys. Tämän vuoksi epäselväksi jää, onko kantelija tosiasiallisesti voinut tietää, keitä lapsia koskevia asioita vs. johtaja on haastatteluissa kertonut.

Saamassani selvityksessä on puolestaan todettu, että selvityksenantajan näkemyksen mukaan lapset eivät ole tunnistettavissa, koska heidän taustansa vastaavat lukuisten valtion koulukoteihin sijoitettujen lasten kokemuksia. Selvityksessä on myös tuotu esiin, että valtion koulukodit on valtakunnallinen toimija ja sillä on viisi eri yksikköä, jotka sijaitsevat eri puolilla Suomea.

Kantelukirjoituksen ja siihen saamani selvityksen ollessa edellä kerrotulla tavalla ristiriidassa keskenään en voi tietää, ovatko vs. johtajan julkisuudessa esiin tuomat asiat mahdollisesti aiheuttaneet sen, että joku koulukotien yksikköön sijoitetuista lapsista on niiden perusteella ollut sivulliseksi katsottavan henkilön tunnistettavissa. Jotta voisin laillisuusvalvojana tämän kaltaisen arvion tehdä, edellytyksenä olisi, että minulla olisi yksityiskohtaisempi tieto koulukotiin sijoitetuista lapsista ja heidän taustoistaan. Yleisestikin voidaan todeta, että on varsin tulkinnanvaraista, mihin tunnistamisen raja kulloisessakin tapauksessa asettuu.

Kysymys ei nähdäkseni myöskään voi olla siitä, että tietoja yhdistämällä jonkun lapsen henkilöllisyys paljastuisi. Selvityksenantaja on todennut, ettei hän ole kertonut, milloin tai missä hän olisi lapsen tavannut, tai maininnut muutakaan yksilöitävässä olevaa tietoa. Edellä mainitusta haastattelumateriaalista, joka minulla on ollut asiaa tutkiessani käytössä, ilmenee muun ohella, että vs. johtaja kertoi vaihtaneensa joinain päivinä johtajan roolin koulukodin osastojen arkeen ja olleensa työharjoittelussa Vuorelan koulukodissa. Tästäkään ei mielestäni kuitenkaan voi suoraan päätellä sitä, mihin ne lapset, keiden elämästä vs. johtaja esimerkinomaisesti kertoi, olisivat olleet sijoitettuina.

Edellä todettu huomioon ottaen johtopäätökseni on, että käytettävissäni oleva aineisto ei tarjoa perusteita sen tueksi, että voisin katsoa vs. johtajan oikeudettomasti paljastaneen sananvapauttaan käyttäessään kenenkään lapsen yksityisyyden suojan piiriin kuuluvia salassa pidettäviä tietoja.

3.3.2 Rikospaikka-ohjelman arviointi

Kantelijan mukaan valtion koulukotien Sairilan yksiköstä tehtiin dokumentti MTV 3 Rikospaikka -ohjelmaan vs. johtajan pyynnöstä. Ohjelmassa on kirjoituksen mukaan ollut tunnistettavia tietoja, jotka ovat ilmenneet lasten käsissä näkyvistä tatuoinneista ja vaatetuksesta. Lisäksi haastateltu lapsi oli kantelijan näkemyksen mukaan tunnistettavissa.

Saamassani selvityksessä on todettu, ettei vs. johtaja ole pyytänyt ohjelmantekijöitä Sairilan koulukotiin. Toimittajat ovat olleet yhteydessä vs. johtajaan, mutta hän on ohjannut heidät olemaan yhteydessä Sairilan koulukodin johtajaan, joka yhdessä henkilökunnan kanssa on sopinut kuvauksellisista asioista ja huolehtinut haastatteluiden osalta kaikki tarvittavat luvat.

Saamani selvityksen perusteella minulla ei ole aihetta epäillä, että asiassa olisi toimittu toimenpiteitäni edellyttävällä tavalla lainvastaisesti tai muutoin virheellisesti. Asia ei siten anna minulle tältäkin osin aihetta enempään.

4 JOHTOPÄÄTÖS JA TOIMENPITEET

Minulla ei ole perusteita katsoa, että asiassa olisi menetelty lainvastaisesti tai laiminlyöty velvollisuuksia. Saatan kuitenkin Terveiden ja hyvinvoinnin laitoksen tiedoksi sen, mitä olen erityisesti edellä kohdassa 3.3.1 todennut.

Tässä tarkoituksessa lähetän Terveiden ja hyvinvoinnin laitokselle jäljennöksen tästä päätöksestäni.